

Над чорними хмарами. Книга 1. Край неба

КУПИТИ

Пориньте у змагання «вбий або будь убитим», де Нижчий, сповнений жаги помсти, повинен битися з жахливими чудовиськами та пробитися до вершини в цій стрімкій, вибуховій сенсації від автора підліткового фентезі Марка Дж. Ґреґсона.

Шістнадцятирічний Конрад, вигнаний жити під безжальним правлінням меритократії, відмовляється стати спадкоємцем свого дядька-вбивці. Проте коли гігантські небесні змії атакують рідний острів Холмстед і пожирають хвору матір Конрада, хлопець укладає угоду, щоб врятувати єдину сім'ю, яка у нього залишилася, — молодшу сестру, яку забрав на виховання дядько. Для цього він повинен пройти Відбір дванадцяти професій і піднятися. Щойно обраний до «Мисливця», найсмертоноснішої з усіх професій, Конрад переживає наполегливі тренування, маніпуляції однолітків і Випробування — остання жорстока перевірка, що зіштовхує команду небесного корабля Конрада з тими потворами, які його осиротили.

Під час Випробування хлопець підслуховує дивну розмову: невже під отруйними чорними хмарами Небесних Земель досі є життя? Та що буде, якщо це виявиться правдою, а жителі іншого світу захочуть відплати?

Розділ 01

Я відмовляюся бути своїм батьком, але половина батька — це я.

Навіть через шість років його смерть досі мучить мене. Ця рана наново роз'ятрюється щоразу, коли мій погляд падає на масток на вершині гори. Болісне нагадування про все, що я втратив, коли мені було всього лише десять років.

Тут, на горищі таверни, тихо. Тишу порушує лише сильний вітер, що з шипінням просочується крізь надтріснуту шибку. Ми з матір'ю сидимо біля вогню, що згасає. Її волосся кольору слонової кістки обрамлює бліде обличчя, а слабкі пальці стискають бильця крісла.

Я підвів її. Не можу навіть нашкребти грошей на ліки чи теплу ковдру, щоб закутати її. І хоча я не знаю, чи сумую за батьком, та його відсутність зробила з матері примару, яка лише віддалено схожа на себе колишню. Багато років тому вона була могутньою жінкою, яка носила при собі дуельну тростину. Ця почесна зброя могла б захистити нас і знову зробити Вищими.

А потім у неї почалися напади кашлю. І конвульсії. З того часу я більше не бачив її тростини.

Вона дивиться на мене.

— Про що думаєш, сину?

Зимове повітря шипить, просочуючись крізь тріщину в даху, загрожуючи останнім вуглинкам нашого вогнища. Я здригаюся і притискаю коліна до грудей.

Колись ми жили по-королівськи, але все змінилося, коли я зайшов у батьків кабінет і знайшов його на підлозі у калюжі власної крові.

Вони назвали це самогубством.

Я скрегочу зубами.

— Конраде, — хрипко промовляє мати, — ти думаєш про нього. Знову.

Вона прикривається, кашляючи, і хапає мене за плече, змушуючи повернутися до неї обличчям.

— Помста нічого не поверне назад, сину.

— Вона поверне лише одне.

Вона забирає руку з плеча і замовкає. Її губи тремтять. Я заплющую очі. Не можна ніколи нагадувати їй про молодшу сестру, про цю діру в її серці.

Ніколи.

— Конраде, — шепоче вона, — цей світ хоче, щоб ти брав, завжди брав. А твій батько ніколи не був задоволений. Хочеш стати таким, як він?

— Мамо...

Чому вона не може поступитися?

— Хочеш?

— Ні.

— Тоді стань кращим за те, що диктує тобі цей світ, — настирливо каже вона. — Будь кращим.

Западає мовчанка. Хотів би я, щоб стати кращим було простіше. Але це майже неможливо, коли цей безжалісний світ незворушно топить нас у смітті, яке скидають Вищі.

Мама стверджує, що доброта породжує доброту.

Ось як ми отримали безкоштовне проживання у цьому місці. Десять років тому вона дала МакГілла кілька монет, щоб він відкрив цю таверну. Але якщо не брати до уваги доброти МакГілла, то загалом її твердження виявилось повним лайном.

А як щодо моїх колишніх друзів, до яких я ставився з усією добротою? Де вони були, коли дядько прирік нас на вигнання?

Я з гіркотою оближую зуби.

Мама тягнеться взяти води, але її рука тремтить і перекидає кухоль. Раптом вона закашлялась із вибуховою силою. Я схоплююся на ноги.

— Мамо!

Вона прикриває рукою рота і починає битися в конвульсіях. Голова відкидається назад, і вона заточується вперед. Я підхоплюю її до того, як вона встигає впасти на підлогу, і міцно стискаю. Її руки метаются на всі боки, а тулуб паралізує.

Це востаннє?

З її губ сочиться чорна рідина, а очі заковчуються так, що видно лише білки. Я кладу підборіддя їй на голову і притискаю до себе так сильно, ніби зупинити припадок в моїх силах. Ніби у мене є контроль. Ніби у мене є хоч якийсь контроль над чимось, відколи помер батько.

Її конвульсії тривають, аж поки вона завмирає, зробивши останній подих.

Страх пронизує кожную клітину мого тіла. Я не хочу перевіряти її пульс. Не хочу, щоб це було востаннє, коли я тримаю її в руках. Притискаю пальці до маминої шиї. Нічого... нічого, аж поки слабкий ритм пробивається до кінчиків моїх пальців.

Сльози навертаються на очі, і я борюся з фальшивим відчуттям полегшення. Конвульсії повернуться.

Вони завжди повертаються, як хижак, що невпинно переслідує здобич і знову й знову підкрадається до неї вночі. Тому я сплю на підлозі біля її ліжка.

Мама тихо дихає в моїх руках, така беззахисна, як немовля. Я вкладаю її на пошарпаний матрац і закутую тонкими ковдрами. Потім прибираю волосся з її очей і витираю рукавом рот. Мати — це та половина мене, яка вимагає виявляти співчуття, навіть коли воно незаслужене. Але як мені піднятися вище, якщо нам доводиться задовольнятися тим, що вдалося набити животи недоїдками у таверні?

Я відчув, як напружено стислись мої щелепи, коли я перевів погляд на вікно. Вогні міста підіймаються до верхівки гори, аж до найбільшого на острові маєтку.

Він мав перейти мені у спадок, але коли батько помер, я був занадто малий, аби успадкувати його, а мати була іншої крові. Тож тепер ерцгерцог — мій дядько.

Але мені начхати, хто він там. Одного дня дядько лежатиме біля моїх ніг, стікатиме кров'ю і страждатиме так, як страждали ми.

Колись він благатиме мене про пощаду.

Дихання матері стає важким, а чоло палає. Поки вона мучиться, голос батька пронизує мене, ніби іржавий клинок.

— Вона помирає.

Рекомендована література

Руйнація. League of
Legends

Перейти до категорії
Фентезі

КУПИТИ